

Lliçó 12: Per al 22 de juny de 2019

“QUÈ HAN VIST A LA TEVA CASA?”

Dissabte 15 de juny

LLEGEIX PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Isaïes 38; 39; 1 Corintis 7.12-15; 1 Pere 3:1, 2; Hebreus 6.12; 13:7; 3 Joan 11; Isaïes 58:6, 7, 10, 12.

PER A MEMORITZAR:

“Però vosaltres sou llinatge escollit, casa reial, comunitat sacerdotal, nació santa, poble que Déu s’ha reservat, perquè proclameu les gestes d’aquell qui us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable.” (1 Pere 2:9).

Potser hàgim arribat a una etapa en què, gràcies al Senyor, ens està anant bé en la vida, almenys ara com ara: la família està bé, el treball està bé; la salut i les finances, també. O potser no? Tal vegada la teva llar, de moment, estigui sofrint, convulsionat. Sigui com sigui, quan algú arriba de visita a la teva casa, com els emissaris de Babilònia que van visitar al rei Ezequies, quina resposta rebria a la pregunta que el profeta Isaïes va fer al rei després: “Què han vist a la teva casa?” (Isa. 39:4)?

Què ha vist la gent a la teva casa? Què han vist els àngels celestials? Quin tipus d'esperit impregna les nostres llars? Es pot “fer olor” el perfum de l'oració? Hi ha bondat, generositat i amor o tensió, enuig, ressentiment, amargor i discòrdia? Algú que arribi allí, s'anirà pensant que Jesús està en aquesta casa?

Aquestes són preguntes importants que tots hem de fer-nos sobre la classe de llar que hem format. Aquesta setmana veurem alguns dels aspectes que poden conduir a una vida familiar meravellosa, malgrat les inevitables tensions i dificultats que enfronten les llars en l'actualitat.

APRENGUEM DE L'ERROR D'UN REI

Llegeix el relat de la curació de Ezequies i la visita dels ambaixadors de Babilònia: 2 Cròniques 32:25, 31; Isaïes 38, 39.

Les Escriptures destaquen que els missatgers estaven interessats en la recuperació miraculosa del rei Ezequies. No obstant això, Ezequies sembla haver guardat silenci sobre la seva experiència de curació. No va emfatitzar les coses que haguessin obert el cor d'aquests ambaixadors curiosos al coneixement del Déu veritable. El contrast entre la seva gratitud per haver estat sanat en el capítol 38 i el seu silenci sobre aquest tema en el capítol 39 és sorprenent.

“Déu ho va deixar, per a provar-li”. Aquesta visita d'Estat va ser una ocasió molt significativa; no obstant això, no es registra que Ezequies hagi orat especialment demanant orientació especial sobre aquest tema, ni que hagi buscat assessorar-se amb els profetes o els sacerdots. Déu tampoc va intervenir. Tot sol, lluny de la vista del públic, sense consultar amb els consellers espirituals, aparentment Ezequies va permetre que l'obra de Déu en la seva vida i en la vida de la seva nació s'esvaís de la seva ment. La intenció de l'historiador en 2 Cròniques 32:31 potser hagi estat mostrar amb quanta facilitat es pot donar per feta la benedicció de Déu, i com de propensos són els receptors de la seva misericòrdia a ser autosuficients.

A continuació tenim algunes lliçons sobre la fidelitat en la vida familiar que poden extreure's de l'experiència de Ezequies. Quines altres se t'ocorren?

Cada visita a la llar d'un cristià és una oportunitat perquè la gent es trobi amb seguidors de Crist.

És poc probable que les visites entaulin una conversa sobre coses espirituals. Els cristians han de buscar formes respectuoses i apropiades a l'ocasió per a compartir les bones noves.

Els cristians no són cridats a mostrar la seva prosperitat ni els seus assoliments materials, per més que reconeguin que són benediccions provinents de Déu. Són cridats a que proclamïn “les gestes d'aquell qui us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable” (1 Pere. 2:9); o, usant l'experiència de Ezequies com a símbol, per a declarar que estaven morint, però Crist els va sanar; estaven morts en pecat, i Crist els va ressuscitar i els va asseure en llocs celestials (Efe. 2:4-6).

- **De quina manera pots usar la teva llar per a donar testimoniatge als altres?**
- **Com podries compartir la teva fe en Crist de manera més directa amb els quals visiten la teva llar?**

EL PRIMER ÉS LA FAMÍLIA

Els primers destinataris més naturals dels nostres esforços per a compartir l'evangeli són els que viuen en la nostra llar. No hi ha un camp missioner més important que aquest.

Quines conclusions es poden extreure de Joan 1.40 al 42 sobre compartir la fe a casa? Veure a més Deuteronomi 6:6 i 7; Rut 1.14 al 18.

Un informe entusiasta. Andreu va fer més que merament informar; va fer plans perquè el seu germà, Simó, es trobés amb Jesús. Un informe entusiasta sobre Jesús i una presentació personal d'ell: quina fórmula més senzilla per a compartir l'evangeli amb familiars en la nostra llar! Després de presentar-los, Andreu va fer un pas enrere. A partir de llavors, Jesús i Pere van tenir una relació pròpia.

Ajudar els nens a tenir un lloc de fe. En la llar, sovint se'ns pot passar per alt que els nens també són destinataris dels nostres esforços per a compartir l'evangeli. Els pares assumeixen erròniament que els fills, simplement, absorbiran l'espiritualitat familiar. Això no ha de donar-se per descomptat. Si bé els nens i els joves aprenen dels models que observen, també és cert que aquests membres més joves de la família del Senyor necessiten atenció individual i l'oportunitat de ser portats a Jesús personalment. Deuteronomi 6 insisteix en aquest aspecte: s'ha de parlar esmentant a la forma més eficaç d'educació religiosa. Han d'incentivar-se els hàbits espirituals regulars d'adoració personal i familiar en la llar. Cal dedicar temps i esforços fervents en favor dels nens i els joves.

Què podem aprendre dels esforços d'evangelització de Noemí? Rut 1:8-22.

Rut va veure a Noemí també en els seus pitjors moments: quan va intentar apartar a la seva nora i quan, enutjada i deprimida, va arremetre contra Déu en recordar les seves pèrdues (Rut 1.15, 20, 21). No es pot presentar un testimoni més eloqüent que el de Rut per a mostrar que els joves poden conèixer a un Déu perfecte i comprometre's amb ell, tot i que li ho presentin com un pare imperfecte.

- **De quina manera el concepte de la llar com a camp missioner més important afecta la teva actitud cap als qui viuen amb tu? Preparin junts com a família una llista d'esforços específics que la teva família pot fer per a conduir als seus familiars inconversos a Crist.**

LA PAU QUE TRIOMFA

**Quins consells té el Nou Testament per als matrimonis dividits per la religió?
1 Corintis 7.12-15; 1 Pere 3:1, 2.**

La benedicció de ser un cònjuge cristià. En 1 Corintis, Pau respon a les preocupacions dels conversos sobre si l'estar casats amb un cònjuge incrèdul podria ofendre a Déu o contaminar-los a ells i als seus fills. No és així, diu Pau. L'estat sagrat del matrimoni i les seves intimitats han de continuar després de la conversió d'un dels cònjuges. La presència d'un cònjuge cristià "santifica" a l'altre cònjuge i als fills del matrimoni. La paraula "santificar" ha d'entendre's en el sentit que els cònjuges incrèduls entren en contacte amb les benediccions de la gràcia en viure amb els seus cònjuges cristians.

Encara que soni esquinçador, el cònjuge incrèdul potser decideix renunciar al matrimoni. Si bé les conseqüències seran greus, la paraula misericordiosa del nostre Déu, que sempre defensa la llibertat d'elecció, és "no li ho impedeixin". " Ara bé, si el no creient es vol separar, que se separi; en aquest cas, el creient, ja sigui el marit o la muller, no queda lligat: Déu us ha cridat a viure en pau." (1 Cor. 7.15).

Cridats a viure en pau. La clara preferència de la Paraula de Déu és que, malgrat els desafiaments d'una llar dividida espiritualment, es pugui trobar un camí perquè la pau de Crist regni allí. L'esperança és mantenir el matrimoni intacte, donar evidències del triomf de l'evangeli enmig de la dificultat i promoure el benestar del cònjuge amb qui el creient és una sola carn, encara que no sigui creient.

Quins podrien ser les limitacions de la responsabilitat d'un creient cap al seu cònjuge no creient?

La bondat, la misericòrdia, la fidelitat indestructible, el servei humil i el testimoniatge fascinant per part del creient constitueixen la major possibilitat de guanyar al cònjuge no cristià. La submissió en un matrimoni cristià deriva de la reverència a Crist (comparar amb Efe. 5.21). Quan un cristià es dirigeix amb submissió cristiana al seu cònjuge incrèdul, la primera lleialtat sempre és envers Crist. La fidelitat als mandats de Déu en la nostra vida no requereix que un cònjuge sofreixi abusos de cap mena a les mans d'una parella violenta.

■ Hi ha algú a la teva església que està lluitant amb un cònjuge incrèdul? Si és així, de quina manera pràctica podries ajudar?

LA VIDA FAMILIAR ÉS PER A SER COMPARTIDA

En els següents versicles, analitza els usos que es dóna a la paraula “imitar” en el Nou Testament. Què ens diuen sobre el procés de conversió i de créixer com a cristians? Què creus que suggereixen sobre la relació entre ser un exemple i atestar? 1 Corintis 4.16; Efesis 5:1; 1 Tessalonicencs 1:6; Hebreus 6.12; 13:7; 3 Joan 11.

L'èmfasi del Nou Testament en la *imitació* reconeix l'important paper de l'exemple en el procés d'aprenentatge. La gent sol assemblar-se al que contempla. Aquest principi s'aplica a les relacions en general i especialment en la llar, on la imitació és comuna. Els nens imiten als seus pares i els seus germans; els cònjuges sovint s'imiten entre si. Aquest concepte brinda un indicatiu important de com les parelles i les famílies cristianes poden donar testimoniatge a altres parelles i famílies.

El poder de la influència social. Donem testimoniatge des de la nostra llar quan oferim oportunitats perquè els altres ens observin i comparteixin la nostra experiència familiar en certa mesura. Molts senzillament no tenen un bon exemple de matrimoni o de relacions familiars per a seguir; en la nostra llar potser poden veure com l'esperit de Jesús marca la pauta. Ellen G. White va afirmar: “La influència social és una força meravellosa. Si volem, podem valer-nos d'ella per a ajudar els que ens envolten” (*MC* 273).

Quan les parelles casades conviden a altres parelles a menjar, passar temps juntes o estudiar la Bíblia, o quan assisteixen juntes a un programa de creixement matrimonial, les visites troben un model. Les demostracions de reciprocitat, reafirmació, comunicació, resolució de conflictes i adaptació a les diferències donen testimoniatge de la vida familiar en Crist.

No obstant això, en aquest context, de què hem de cuidar-nos sempre? Jeremies 17:9; Joan 2.25; Romans 3.23.

Segueix als creients que segueixen a Crist. Tots els exemples humans són imperfectes. No obstant això, donar testimoniatge de llar cristiana no té a veure amb un model de perfecció absoluta per a seguir. La noció d'imitació del Nou Testament és un anomenat perquè la gent segueixi als creients que segueixen a Crist. La idea és que captin la fe cristiana tal com la veuen exemplificada en la vida d'uns altres, que són tan humans i fal·libles com ells.

CENTRES D'AMISTAT CONTAGIOSA

Compara algunes referències bíbliques sobre l'hospitalitat amb fets reals en la llar de diverses famílies de la Bíblia que s'esmenten a continuació. Isaïes 58:6, 7, 10-12; Romans 12.13; 1 Pere 4:9. Tingues en compte els atributs de l'hospitalitat manifestats.

Abraham i Sara (Gèn. 18:1-8).....

.....

Rebeca i la seva família (Gèn. 24:15-20; 31-33).....

.....

Zaqueu (Lluc 19:1-9).....

.....

L'hospitalitat satisfà les necessitats bàsiques de descans, alimentació i companyonia d'una altra persona. És una expressió tangible de l'amor abnegat. Jesús va atribuir importància teològica a l'hospitalitat, quan va ensenyar que alimentar als famolencs i donar beure als assedegats eren actes de servei fets per a ell (Mat. 25:34-40). Utilitzar la nostra llar per a servir pot variar des de simplement convidar als veïns a menjar fins a l'hospitalitat radical de prestar una habitació a una víctima d'abús. Pot suposar una amistat senzilla, una oportunitat d'orar amb algú o de donar-li estudis bíblics. La veritable hospitalitat brolla del cor dels qui han estat tocats per l'amor de Déu i volen expressar el seu amor amb paraules i accions.

Les famílies de vegades es queixen que manquen de les comoditats, el temps i les energies per a brindar hospitalitat. Uns altres se senten incòmodes, sense formació, i insegurs per a aventurar-se més enllà del que els resulta habitual amb el propòsit de relacionar-se amb els no creients. Alguns no desitgen complicar-se la vida en relacionar-se amb uns altres. Moltes famílies contemporànies confonen l'*hospitalitat* amb *entreteniment*.

■ **De quina manera la teva vida familiar reflecteix la teva condició espiritual?**

PER A ESTUDIAR I MEDITAR:

Llegeix Ellen G. White, *El hogar cristiano*, “Un testimonio cristiano poderoso”, pp. 29-33; “La actitud hacia un cónyuge incrédulo”, pp. 316-320; *El ministerio de curación*, “El ministerio del hogar”, pp. 269-274; *Profetas y reyes*, “Los embajadores de Babilonia”, pp. 252-258.

El poder de la llar en l'evangelització. “Molt més poderosa que qualsevol sermó que es puguí predicar és la influència d'una llar veritable en el cor i la vida dels homes. [...]”

“La nostra esfera d'influència, les nostres capacitats, oportunitats i adquisicions podran semblar limitades; i no obstant això tenim possibilitats meravelloses si aprofitem fidelment les oportunitats que ens brinden les nostres llars” (MC 271, 274).

PREGUNTES PER A DIALOGAR:

1. Pregunta a la classe en general si va ser la influència de la llar d'algú el que la va ajudar a prendre una decisió per Crist. Considerin què va ser el que va causar una impressió tal. Què pot aprendre la classe d'aquesta experiència?

2. De quines maneres pràctiques poden, com a classe, ajudar una família amb un cònjuge no creient?

3. Com a classe, dialoguin sobre algunes de les pressions en la llar que contraresten la fe. Facin una llista d'algunes d'aquestes coses; després, enfront d'elles, escrivin possibles solucions.

4. La vida privada dels cristians és una manera de donar testimoni als fills, els cònjuges no creients, a altres familiars i visites. Si bé compartir la fe en la llar potser no sempre és tan acabat com a un li agradaria o no sempre doni com a resultat la conversió de parents i visites, els membres imperfectes de la família procurin assenyalar el camí cap a un Salvador perfecte. Mitjançant una hospitalitat generosa expressada en el nom del Salvador, conquisten per al Regne de la gràcia a totes les vides que toquen. Pensa en com influeix la teva llar en els quals arriben de visita. Què podries fer per a donar un millor testimoni de fe a tots els que entren a la teva casa?